

הרעיון היהודי

משיעורי הרב יהודה קרויזר שליט"א
בהוצאת ישיבת "הרעיון היהודי"
רח' שמריה 11 ת.ד. 6918 ירושלים
02-5823540

כ"ה

לעיון

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו
ישי ז"ל בן יהודה הי"ו
אחיה ז"ל בן שלום הי"ו
איתן יצחק ז"ל בן ברוך הי"ו
צופיה ז"ל בת מטילדה הי"ו

לחם הפנים

המביאים

ציבור.^א

זמן ההבאה

כל שבת.^ב

המרכיבים

סולת חיטים.^ג

מהיכן מביאים

מהארץ או מחוץ לארץ.^ד

כמות הסולת

עשרים וארבעה עשרונים.
עישרון = 2,488 סמ"ק – ר"ח נאה
4,300 סמ"ק – חזו"א.^ה

קניה

כדי שתתקבל סולת מובחרת קונים מכספי תרומת הלשכה עשרים וארבעה סאין של חיטים ובכך הם מתקדשים בקדושת דמים.
סאה: 8,294 סמ"ק – ר"ח נאה
14,333 סמ"ק – חזו"א.^ו

סוג החיטים

מביאים חיטים מהארץ או מחוץ לארץ, מתבואה חדשה לאחר הקרבת מנחת העומר ומנחת שתי הלחם. אם הביאו את לחם הפנים מהתבואה החדשה לפני הקרבת מנחת העומר, המנחה פסולה, ואם הביאו את לחם הפנים אחרי הקרבת מנחת העומר ולפני הקרבת מנחת שתי הלחם, המנחה כשרה. אפשר להביא חיטים גם מתבואה ישנה, ובלבד שיהיו חיטים מובחרים.
את החיטים מביאים לכתחילה משדה מובחרת: שמספיקים לה מי גשמים ואינה צריכה תוספת השקיה בידי אדם, שאינה צריכה זיבול, שאין נטועים בה אילנות, ושנזרעת רק כל שנתיים, שבעים יום לפני פסח.^ז

הסרת הקליפות

לפני הטחינה מסירים את הקליפות מהגרעינים.^ח

^א רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ב ה"ג.

^ב רמב"ם תמידין ומוספין פי"ה ה"א.

^ג רמב"ם מעשה הקורבנות פי"ב ה"ב.

^ד רמב"ם איסורי מזבח פי"ו ה"טו.

^ה רמב"ם תמידין ומוספין פי"ה ה"ו.

^ו רמב"ם תמידין ומוספין פי"ה ה"ו, רמב"ם שקלים פי"ד ה"א, תמידין ומוספין פי"ז ה"י"ב, פי"ח ה"ג.

^ז רמב"ם איסורי מזבח פי"ו ה"י"ב, טו, פי"ז ה"ד, תמידין ומוספין פי"ז ה"ז.

^ח רמב"ם איסורי מזבח פי"ז ה"ה.

טוחנים את הגרעינים ומנפים באחת עשר נפות עד שמקבלים כמות של עשרים וארבעה עשרונים, את הקמח העודף על כמות זו פודים. ^ט	טחינה וניפוי
הכוהן מודד עשרים וארבעה עשרונים, כל עישרון בכלי מדידה, ומצרף ביחד כל שני עשרונים. ^י	מדידה
לשים במים פושרים שתים עשרה עיסות בכמות של שני עשרונים לכל אחד, אפשר ללוש גם מחוץ לעזרה. ^{יא}	לישה
עורכים כל עיסה באופן שתהיה אורכה עשרה טפחים, רוחבה חמשה טפחים ועוביה טפח. שני טפחים מכל צד של אורכה של העיסה זוקפים בצידי הלחם כעין דפנות. לשמונה עיסות, שהם יהיו הלחמים האמצעים על השולחן, עושים בתחתיתם שלושה חריצים ששם מניחים את הקנים, לשתי עיסות שיהיו העליונים עושים רק שני חריצים, ולשתי עיסות שיהיו מונחים על השולחן לא עושים חריצים. מדביקים בצק כעין קרן בכל אחד מראשי הדופן כלפי החלל שבין הדפנות, אורך הקרן שבע אצבעות. ^{יב}	עריכה
בגמר העריכה מקטפים את פני הבצק במים. ^{יג}	קיטוף
מכניסים את העיסות לתוך תבניות, כדי שתהיה צורתם מדויקת. ^{יד}	תבנית ראשונה
מוציאים את העיסות מהתבניות, ומניחים לפני כל אפיה שתי עיסות בתוך שתי תבניות הנמצאות בתנור. ^{טו}	תבנית שניה
אופים את כל שתים עשרה החלות בתנור, כל שתי חלות ביחד, את החלות אופים מזה. ^{טז}	אפיה
כשמוציאים את החלות מהתנור שמים כל חלה בתבנית כדי שלא תתקלקל. ^{יז}	תבנית שלישית
בערב שבת נכנס אחד הכוהנים להיכל ושומט את עשרים ושמונה הקנים שבין החלות ושם אותם לאורך השולחן. ^{יח}	שמיטת הקנים
בשבת, לאחר הקרבת המוספים, נכנסים שמונה כוהנים לאולם, שנים מהכוהנים אוחזים בידיהם כל אחד מהם שש חלות, ושני כוהנים אוחזים כל אחד מהם בזיך אחד שבתוכו קומץ לבונה. ארבעה כוהנים מקדימים להיכנס לפניהם, שנים ליטול את החלות שעמדו על השולחן משבוע שעבר, ושנים ליטול את שני הבזיכין. ^{יט}	כניסה לאולם
לפני כניסתם להיכל, שני הכוהנים מניחים את החלות על שולחן השיש שבאולם לזמן מועט. ^כ	שולחן השיש

^ט רמב"ם איסורי מזבח פ"ז ה"ה, מבואי הקדשים עמ' קמב, תמידין ומוספין פ"ה ה"ו.

^י רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ב ה"ח.

^{יא} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ז.

^{יב} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ט, לחם משנה שם, ליקוטי הלכות למנחות צו. בתורת הקדשים אות ל כתב שצריך טעם מדוע הרמב"ם לא הביא את הדין של עשית החריצים בבצק.

^{יג} מנחות נה: רש"י ד"ה לאתויי קיטוף.

^{יד} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ח.

^{טו} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ח.

^{טז} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ז, מעשה הקורבנות פ"ב ה"ד.

^{יז} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ח.

^{יח} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"א.

^{יט} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ד.

^כ רמב"ם בית הבחירה פ"ג ה"ז, מנחות צט: רש"י ד"ה על פתח הבית.

<p>הכוהנים נכנסים להיכל עם הלחמים והבזיכין, ונעמדים בצפון השולחן כשפניהם לדרום, הכוהנים שמוציאים את החלות והבזיכין שעמדו על השולחן, עומדים בדרום השולחן כשפניהם לצפון. הכוהנים שבדרום מושכים את החלות והבזיכין מעל השולחן טפח ואלו שבצפון מניחים את החלות והבזיכין על השולחן טפח, וכך הם ממשיכים טפח אחרי טפח.^{כא}</p>	<p>סידור החלות</p>
<p>את הלחמים שנטלו מעל השולחן מניחים על שולחן הזהב שבפתח האולם מבפנים עד שמקטירים את הבזיכין.^{כב}</p>	<p>שולחן הזהב</p>
<p>שני כוהנים מוליכים את הבזיכין לראש המזבח, נותנים עליהם מלח ומקטירים אותם על המערכה השניה של הקטורת שבמזבח החיצון.^{כג}</p>	<p>הקטרת הבזיכין</p>
<p>לאחר הקטרת הבזיכין הותר הלחם באכילה לכוהנים זכרים, נימולים וטהורים.^{כד}</p>	<p>אכילה</p>
<p>משמר הנכנס נוטל שש חלות, ומשמר היוצא נוטל שש. בשבת שבתוך הרגל חולקים כל המשמרות בשווה. וכן כשחל יום טוב הראשון של חג ביום ראשון, או אם חל יום טוב האחרון של החג ביום שישי חולקים כל המשמרות בשווה. אם חל יום טוב ביום שני, בשבת הקודמת משמר היוצא נוטל עשר חלות והנכנס נוטל שתי חלות. וכשחל יום טוב אחרון להיות ביום חמישי, בשבת שלאחר המועד המשמר הנכנס נוטל עשר חלות והיוצא נוטל שתי חלות. כוהן גדול נוטל מכל משמר חצי מהחלות שזכה בהן.^{כה}</p>	<p>חלוקה</p>
<p>הכוהנים אוכלים את הלחם בעזרה ביום שבת, וכשחל יום כיפור בשבת אוכלים אותו במוצאי שבת עד הצות.^{כו}</p>	<p>מקום זמן</p>
<p>במוצאי שבת נכנס כוהן ומסדר את הקנים בין החלות, סומך כל מערכה בשני הקשוות ותוקע בהן את הקנים.^{כז}</p>	<p>סידור הקנים</p>
<p>אין אפית לחם הפנים דוחה שבת ויום טוב, אלא אופים את הלחם בערב שבת, ואם חלו שני ימים טובים של ראש השנה בימים חמישי ושישי אופים את הלחם ביום רביעי. הקטרת הבזיכין דוחה שבת.^{כח}</p>	<p>שבת ויו"ט</p>
<p>הלחם והבזיכין דוחין טומאת מת, ואם באו בטומאה אין הלחם נאכל אלא ישרף בעזרה.^{כט}</p>	<p>טומאה</p>

לשאלות וביירוים נוספים בנושא הר הבית ניתן לכתוב למייל
haraayon.hayehudi444@gmail.com
או להתקשר לרב יהודה קרויזר שליט"א, ראש ישיבת "הרעיון היהודי".
המעוניינים להפיץ גליון זה או לקבלו באופן קבוע,
נא לפנות לטל': 02-5823540

^{כא} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ד.

^{כב} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ה.

^{כג} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ה, פ"ד ה"י, פ"ב ה"ד, ח.

^{כד} רמב"ם פסולי המוקדשין פ"יח ה"ז, מעשה הקורבנות פ"י ה"ט.

^{כה} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ד ה"ב-יד, כסף משנה שם.

^{כו} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"ה.

^{כז} רמב"ם תמידין ומוספין פ"ה ה"א, בית הבחירה פ"ג ה"יג, ליקוטי הלכות למנחות צז. הכוהן מסדר את הקנים במוצאי שבת, הרמב"ם

כתב "באחד בשבת" וצ"ע מדוע שינה מלשון הגמ'.
^{כח} רמב"ם תמידין ומוספין, פ"ה, ה"ה, י.

^{כט} רמב"ם ביאת המקדש פ"ד ה"י-יב, מעשה הקורבנות פ"ז ה"ג.